

## Door het Pays des Collines

### Praktische gegevens

- ▶ LENGTE: 14 km
- ▶ TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 38/1-2
- ▶ VERTREKpunt: Bij de kerk van het gehucht Grand Monchau, iets meer dan drie kilometer ten zuiden van Ellezelles



Het Pays des Collines is het spiegelbeeld van de Vlaamse Ardennen aan de andere kant van de taalgrens in Henegouwen. De hoogste toppen komen slechts iets boven de 130 meter en de streek noemt zich een "land van heuvels" in plaats van zich te vergelijken met de Ardennen. Het is er veel minder druk en nog meer authentiek dan aan Vlaamse kant. Het landschap is er een van heuvels, beken en bronnen, vergezichten, boerderijen. De heuveltoppen zijn te steil voor de landbouw en daar bleven dan ook dikwijls oude bossen over. Op de vruchtbare leemgrond in de valleien worden veel suikerbieten geteeld en het krioelt er van de fazanten.

Op het eind van de jaren negentig werd het natuurpark Parc Naturel des Pays des Collines opgericht. Dit werd opgericht om de natuur en de lokale cultuur te bewaren en om streekproducten te promoten. Het natuurpark wenst de bezoeker uit te nodigen met zacht toerisme. Zo biedt de website van le Tournaisis tientallen tochten voor wandelaars, fietsers en ruiters aan. Het Pays des Collines heeft alles om een prachtig wandelgebied te zijn. Toch is het niet eenvoudig om er een langere wandeling met voldoende onverharde paden uit te stippelen: ontelbaar veel wegen en paden zijn al verdwenen en verdwijnen nog met de dag en eigenaars nemen het hier nogal breed. Een paar keer negeren we een bordje *Entrée Interdite*. Het gaat steeds om wegen die massaal door ruiters, wandelaars en terreinfietsers gebruikt worden. Naar alle waarschijnlijkheid slaan de bordjes op het bos en niet op de weg die we volgen, maar natuurlijk wijken wij niet van het pad af. Verder vormen quads in de streek een echte bedreiging voor de rust en voor de begaanbaarheid van wegen en paden.

Hoewel de hier voorgestelde tocht een noodzakelijk compromis moeten worden is van verschillende eerdere ontwerpen, biedt hij toch een goed beeld van het Pays des Collines. We lopen door de twee grootste bossen van de streek, we ontmoeten mooie vergezichten, we houden halt bij een bron in het bos met drinkbaar water, en we lopen langs het sympathieke sentier communal 110 dat wandelaars dwars door de weiden loodst. Vele onverharde wegen die we volgen zijn glibberig en moeilijk begaanbaar. Een gelegenheid om iets te drinken omtrent je niet in de buurt van de wandeling. Maar na de wandeling loont het de moeite om af te zakken naar het heksendorp Ellezelles, waar ook het *Maison du Pays des Collines* gevestigd is.

### Beschrijving

Van aan de kerk ga je even richting grote weg en maar enkele meters naar rechts sla je onmiddellijk rechtsaf een doodlopende weg in. Onmiddellijk na het recente huis met aanpalende paardenstallen sla je links af in een smal pad tussen afsluitingen dat vlak langs de tuin loopt. Verder loopt het pad tussen grasveld en akker in dezelfde richting verder. Je komt uit bij enkele huizen en je slaat rechtsaf in de dalende asfaltweg. Bij het laatste huis, met nummer 7, verdwijnt het asfalt en je stijgt door velden. Boven kom je op een kruispunt van veldwegen en je slaat haaks rechtsaf in de panoramische veldweg die naar het bos toe loopt. Aan de rand van het bos blijf je met de grootste bosweg verder door het bos stijgen. Je komt in een bocht van een stenige dwarsweg: rechtsaf hier en dalen. Je komt bij een luxueuze woning midden in het bos en je slaat rechts af, langs de afsluiting. Deze weg is dikwijls zeer modderig. De weg draait rond het huis en loopt achter het huis smaller tussen een bomenrij verder. Je loopt weer door bos. Bij een beekje is er een zijpad rechts en even verder een zijpad links, maar je gaat rechtdoor verder. Het pad komt het bos uit en loopt tussen akkers in de richting van enkele buitenhuisjes.

Twintig meter voor de afsluiting van het eerste buitenhuisje rechts sla je haaks links af. Als je goed kijkt vind je een spoor dat over de akker loopt. Na de akker loopt het pad tussen afsluitingen van paardenweiden verder omhoog. Het pad is hier overgroeid en dikwijls zompig. Boven op asfalt links en bij de spitsing links verder over asfalt. Op het kruispunt met La Houssière ga je rechtdoor in een doodlopende weg. Na de huizen loop je in dezelfde richting verder over een spoor tussen akkers. Op asfalt links.

Bij *chambres d'hôtes* laat je een veldweg links liggen en je gaat verder over het asfalt. Bij de boerderij sla je linksaf in La Houssière. Tweehonderd meter verder neem je rechts de veldweg. Meer dan een halve kilometer loop je rechtdoor op deze weg met rondom mooie uitzichten. Op asfalt rechtsaf. Je merkt dat je uit de Hameau des Papins komt en je steekt een asfaltweg over. Je loopt in een weg langs de bosrand.

Helemaal aan het einde van de akker ga je op een kruispunt rechtdoor het bos in. Het mooie pad daalt en brengt je op een kruispunt: linksaf hier met een diepe vallei in het bos aan je rechterhand. Je volgt de bosweg tot op een kruispunt van boswegen: je slaat rechtsaf en je volgt de bewegwijzering van lokale wandelingen. De bosweg maakt een bocht naar links en klimt naar bosrand die je al van ver ziet. Bij de bosrand gekomen sla je rechts af in een dalende bosweg (maar natuurlijk loop je hier even het bos uit voor het uitzicht). Bij het begin van de bosweg die we je voorstellen hangt een bordje dat je waarschuwt dat je het bos niet in mag: hier is het dus aangeraden om de bosweg niet te verlaten. Je volgt de veelvuldig aangebrachte verfstrepen op de bomen. De bosweg daalt en maakt naar rechts een omtrekkende beweging. Beneden loopt de weg naar links naast een beek en wordt vlakker. Uiteindelijk daalt de weg nog even en dan brengt hij je bij de rand van het bos.

Loop het bos uit, over een beekje, en op asfalt rechtsaf. Op de grote weg, de Rue de Grandrieu, ga je enkele meters naar links maar al snel sla je rechtsaf in een kiezelweg die naar enkele huizen loopt. Voorbij de huizen loopt de weg als smal graspad tussen afsluitingen verder. Het pad brengt je op een asfaltwegje: rechtsaf hier. Vrij snel, in een bocht naar rechts van de asfaltweg, sla je linksaf in een veldweg. Iets meet dan honderd meter verder sla je rechtsaf. De veldweg daalt. Na de oversteek van een beekje stijgt je in een pad naast een weide in de richting van het bos. Eens in het bos maakt het pad een haakse bocht naar links en wordt wat vlakker. Verderop stijgt het pad weer stevig naar de bosrand. Bij de bosrand blijf je verder rechtdoor lopen met open veld aan je linkerkant. Op asfalt rechtsaf, onmiddellijk op asfalt weer rechtsaf en onmiddellijk daarna op een kruispunt rechtdoor, de middelste weg van de drie.

De rechte weg, met links grasland en rechts bos, loopt met je terug in de richting waaruit je kwam. Verder loopt de weg weer het Bois d'Hubermont in. Na meer dan een kilometer op deze hoofdweg kom je op asfalt. Je steekt de rijweg over en je gaat verder in een kleinere asfaltweg. Na driehonderd meter op deze asfaltweg sla je linksaf in een berijdbare weg. Deze loopt tussen bos links en open veld rechts. Bij het eerste huis, met nummer 14, krijg je een mooi uitzicht. Enkele meters verder sla je linksaf langs de bosrand in een berijdbare weg. Deze maakt een bocht naar rechts en daalt het bos in naar een huis aan de bosrand. Een zeventigtal meter voor het huis en nog in het bos sla je linksaf in een weinig gebruikt pad. Je kan misschien nog de oude rode geverfde bollen op de bomen volgen. Bij enkele hulstbomen steek je een beekje over en je klimt nog steeds met de rode bollen omhoog. Bij een volgend kruispuntje steek je een pad over en tien meter verder neem je schuin rechts een niet bewegwijzerd pad dat weer in de richting van enkele hulstbomen loopt. Je steekt een volgend beekje over en je klimt naar de rijweg. Deze volg je slechts enkele meters naar rechts want je slaat snel linksaf in een smaller asfaltwegje. Bij huisnummer 38 ga je niet het bos in maar je loopt het asfaltwegje helemaal uit. Het brengt je weer op de rijweg: linksaf hier. Na honderd meter op de rijweg, bij een klein kapelletje links, sla je rechtsaf in een smal pad. Dit pad is wit-rood bewegwijzerd. Het pad daalt, steekt een beekje over, gaat door een weide, klimt tussen afsluitingen verder en komt uit bij de ingang van een woning. Hier zie je dat je uit de "sentier communal 110" komt. Je gaat hier links, langs een kapelletje en een huis, en je komt op asfalt. Hier splitsen de wandelpaden GR123 en GR129: je daalt linksaf over asfalt met de GR129. Slechts honderd meter verder, bij huisnummer 3, verlaat je de asfaltweg: je slaat rechtsaf langs een schuur. Langs de linkerrand van een grasland daal je naar het bos. Na de oversteek van een beekje stijgt je helemaal het bos door tot bij een bron met drinkbaar water. Na de bron kom je op asfalt: linksaf. Na ongeveer driehonderd meter op deze weg verdwijnt het bos aan de linkerkant. Nog honderdveertig meter verder sla je rechtsaf in de eerste veldweg (rechtover een schuur links en net voor een huis rechts). Waar deze veldweg lijkt dood te lopen volg je linksaf de rand van de akker en je komt zo op een andere veldweg. Deze laatste volg je rechtsaf door mooi landschap. De kerk van Grand Monchau staat voor jou in de verte, achter bomen op de heuveltop.

